

UMUTLARIN KUŞATILMASIN

Devrim Barçın - Halil Karapaşaoğlu

BU ABLUKA DAĞITILACAK

1 Mayıs, işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak 1886 tarihinde Amerikan işçilerinin Chicago kentinde sekiz saatlik iş günü için başlattıkları genel grevle, yapılan saldırılar ve bu saldırıların sonucunda 4 işçinin idam edilmesiyle sonuçlanan bir tarihe sahiptir. Amerikalı işçi lideri Albert Parsons'a idama giderken: "suçsuzum ben, tüm dünya biliyor suçsuz olduğumu. Cani olduğum için değil, işçi haklarını savunduğum için, sosyalist olduğum için asılıyorum" demiştir.

larının kayıt altına alınması, insanı açık bir şekilde tutsaklaştırmaktadır. Yani özgür olduğumuzu düşündüğümüz sokaklar ve evlerimiz kameralarla hapisaneleştirilmeye çalışılmaktadır. Toplumun önüne suni gündemler koyulup toplumsal akli meşgul etmek ve insan yaşamına karşı yapılan müdahalelere duyarsız kalmamız istenmektedir.

Diğer taraftan düşünen, sorgulayan beyinler üniversitelerde yargılanmakta, öğrenciler hakkında soruşturmalar açılmaktadır. Toplumun her kesimi farklı farklı alanlarda her

Adamızın kuzey coğrafyasında neo-liberal saldırılar her geçen gün artarak devam etmektedir. İktidara gelen hükümetler durmadan insani değerlere saldırmakta, insanların kendi kendileriyle yabancılaşmasını sağlamaktadır. Alınan kararlar, yapılan antlaşmalar yukardan indirgemeci bir tavırla kendi yaşamımıza müdahale ederken, sahte ilişkiler yumağı içinde boğulmaktayız. Hayatımızı olumsuz yönde etkileyecek olan en büyük saldırılardan biri de Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı'dır. Bu yasayı yürürlüğe koymaya çalışan hükümetin

an manüple edilmeye çalışılmaktadır. Düşünmenin, tartışmanın suç olarak kabul edildiği üniversiteler ne kadar bilim yuvasıdır? Çağdaşlaştığını, aydınlandığını ve aydınlattığını düşünen bu kurumlardaki çürümüş ilişkilere neden müdahale edilmiyor? Koltukların daha da çukurlaştığı iktidarın zedelenmemesi için her yolu meşru gören bir anlayış tabii ki yaşanılanlar karşısında sessiz kalacaktır.

Yanı başımızda, orta doğu coğrafyasında işgalci, fetihçi bir zihniyetle insan katliamı yapılırken ne yazık ki var olan hükümet sesini bile çıkartmamıştır. ABD uçaklarına hava sahasını açan Kıbrıs Cumhuriyeti'nin yanında, "Biz de neden ABD'ye yaranmayalım" diyerek kuzeyde de hava sahası ABD uçaklarına açılmıştır. Hem de böyle bir talep olmadığı halde. Bu anlayış emperyalizme, kapitalizme uşaklık etmektedir. Hiç kuşkusuz ortadoğuda ölen çocukların ölümlerinden bizler de sorumluyuz. Katil bir devlete destek çıkarken, onu sahiplenirken barış kelimesini kullanmak ne kadar samimi bir davranıştır, ne kadar güvenilirdir?

Hayatımızı olumsuz yönde etkileyecek olan en büyük saldırılardan biri de Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı'dır. Bu yasayı yürürlüğe koymaya çalışan hükümetin amacı kamusal hizmetleri özelleştirerek sermaye sınıfına peşkeş çekmektir

amacı kamusal hizmetleri özelleştirerek sermaye sınıfına peşkeş çekmektir. Hedeflenen yaşam biçimi insan odaklı olmaktan çıkıp sermaye odaklı olmaktan başka bir şey değildir. Köyden Lefkoşa'ya ilk kez gelen genç, susadığında ve su içmek istediğinde suyu para vererek içtiğinde yaşadığı şaşkınlık ya da absürlük kadardır bu dönem içinde bulunduğumuz şaşkın ve absürd durum. Su kimindir ki kime satılıyor? Sağlık, eğitim gibi temel haklarda su kadar doğaldır, doğal olmalıdır. Sağlık ve eğitim kimsenin tekeline girmemelidir. Su satın alamadığı için ölen bir insanla sağlık ve eğitim haklarından yararlanamadığı için mağdur kalan insan arasında hiç bir fark yoktur. Ne kadar da garip gelirdi, biri bize yarın eğer nefes almak istiyorsan şu kadar para vermelisin deseydi. O zaman ne hissederdiniz? Acaba ağızınızdan çıkan ilk kelime ne olurdu? Solumadan yaşayabilir mi insan, ya su içmeden? Peki sağlıklı olmadan, eğitimden mahrum kalarak? Yaşayabilir mi insan, insani olan ne varsa elinden alınarak?

Ekonomik alanda yapılan bu saldırılar kaçınılmaz olarak kendini kültürel alanda da göstermektedir. Son zamanlarda gündemde olan, gündem de olacak olan ve bizim günlük yaşamımızdaki sohbetlerde de kendine yer edecek olan saldırılardan bir tanesi de "Biri Sizi Gözetliyor" programıdır. Baraka Kültür Merkezi kesinlikle bu tarz programlara sansürcü, yasaklamacı bir tavırla yaklaşmamıştır. İsteyen herkesin bu tarz yarışmalara katılma hakkı olduğu gibi bizimde kendi düşüncelerimizi ifade etme özgürlüğümüz vardır. BSG tarzı yarışma programları gözetim toplumunu yaratmak adına atılan en büyük adımlardan bir tanesidir. İnsanların kameralarla haşır neşir olması, onların yaşam-

Baraka kapitalist sistemin her türlü dayatmalarına ve zorlamalarına karşı ezilenlerin seslerini yükselttiği 1 Mayıs'ta emekçilerle birlikte 1 Mayıs'a yakışır bir şekilde bayraklarıyla, şarkılarıyla alanlarda olacaktır.

Baraka Kültür Merkezi kapitalist sistemin her türlü dayatmalarına ve zorlamalarına karşı ezilenlerin seslerini yükselttiği 1 Mayıs'ta emekçilerle birlikte 1 Mayıs'a yakışır bir şekilde bayraklarıyla, şarkılarıyla alanlarda olacaktır. Yaşadığımız bu dönemde 1 Mayıs daha da bir anlam kazanmakta ve bizler için daha da bir önem atfetmektedir. O yüzden herkesi Baraka Kültür Merkezinin kortejine ve 1 Mayıs'ta sokakları doldurmaya çağırıyoruz. ☒

**Akıntıya karşı yürüyoruz.
Düşmanı biliyoruz.
Özgürlüğe koşuyoruz.
Ne istiyoruz?
Özgürlük.
Ne zaman?
Hemen şimdi.
Vermeyecekler!
Alacağız!
İsyan! Devrim! Özgürlük!**

HEMŞİRELİK YÜKSEK OKULU SUATA PEŞKEŞ ÇEKİLDİ

Eğitim ve Sağlık'ın satışı konusunda emin adımlarla ilerleyen özelleştirmeci hükümet, kendi bünyesindeki Hemşirelik Yüksek Okulu'nu da sessiz sedasız Suat'a peşkeş çekti.

2 yıllık bir eğitimle hemşire olarak mezunlar veren Hemşirelik Yüksek Okulu, 2 yıl kadar önce YDÜ binasına taşındı. Bu taşınma sırasında okulun statüsünde hiçbir değişiklik olmayacağı ve aynı şekilde devam edeceği söyleniyordu. Meceği ardından YDÜ, 4 yıllık hemşirelik bölümü açtı.

Şimdi de hükümet, "Yataklı Tedavi Kurumları Yasası" aracılığı ile 2 yıllık yüksek okul bitirenleri 4 yıllık Suat Okulu bitirenlerin karşısında dezavantajlı konuma getiriyor.

YDÜ patronu ve hükümetin beslemesi Suat Günsel, Sağlık Satma Bakanı ile işbirliği protokolu imzaladıkları sırada yaptığı açıklamada: "2,5 yıl içerisinde 2 yıllık hemşirelik yüksek okulunun 4 yıllık fakülte

olmasını sağladıklarını, eğitim ve sağlık sektörlerinde(!) toplumun kendi kendine yetmesi gerektiğini, 2 yıllık yüksek okulda okuyan

öğrencilerin 4 yıllık bölüme devam etmek istemesi halinde fark dersleri olarak bunu yapabileceklerini söyledi" Ancak paradan haber vermedi.

Tüm sağlık emekçisi örgütlerin gözünün içine baka baka gerçekleşen bu satış işleminden memnun olduğu her halinden belli olan ve paraya doymayan patron Suat, yasal bir

güvence altında hükümetçe destekli bir özel sektör patronu olarak bayağı keyifli görünüyordu.

Sağlık emekçileri, duyarsız ve bürokratik sendikalarını canlandırmadıkları ve sarsmadıkları takdirde hem kendi çalışma koşullarının kötüleştiğini hem de halk sağlığının gerilediğini yaşayarak görecektir. ☒

BELEDİYELER EYLEM YAPTI!

19 Belediye başkanı CTP hükümetine karşı sözde mali sıkıntılarını gerekçe yaparak bir eylem gerçekleştirdi. Bu eylemin asıl niyetinin, DP-UBP milletvekillerinin başaramadığı muhalefet işini belediyeler aracılığı ile kotarmak olduğu ise ayan beyan ortadaydı.

Eylem, UBP-DP şöven-gerici mantığını her yönü ile bünyesinde barındıran bir karakter ortaya koydu. Öncelikle belediye çalışanları eyleme katılmaya zorlandı. Sendikacı çalışanlar dışında, sözleşmeli çalışan ve iş garantisi olmayan belediye emekçileri, gönülsüz de olsa bu eyleme katıldılar. Demokrasi kelimesini diline dolayan bu belediye başkanları, demokrasiden ne anladıklarını böylece göstermiş oldular: İnsanları zorla eyleme çıkarmak ve iş güvencesizliğini siyasi rant elde etmek amacıyla kullanmak.

Öte yandan belediye başkanları, vatandaşların ödediği vergilerle alınmış kamusal araçları eylemde kullanarak bir ilke daha imza attılar. Hükümet yanlısı gazeteler de bu konuyu sürekli gündemde tutarak, haklı bir şekilde belediye araçlarının başkanların mali olmadığını, kamusal mülkiyeti kendi siyasi amaçları doğrultusunda kullanmalarının doğru olmadığını dile getirdiler. Belediyelerin bütçesini hizmet ve yatırım için değil, siyasi rant elde etmek amacıyla cevizcinin çuvalı gibi kullanan bu başkanlar, yaptıkları eylemle kendi acizliklerini ve anti-demokratik tutumlarını sergilemiş oldular. ☒

Son CTP kurultayı sırasında kürsüde bayrak olmadığı ve TC Milli Marşı okunmadığı

BAYRAK KRİZİ

gerekçesi ile askeri bürokrasi ve Kıbrıs Türk Halkı içindeki şak şakçıları ortalığı kaldırıp oturttu. CTP'nin bundan önceki kurultaylarının da böyle olduğu, bağımsız olduğu iddia edilen bir devlette, başka bir devletin milli marşının okunmasının ne kadar doğru olduğu vb. günlerce yazılıp çizildi, tartışıldı.

CTP kurultayının ne TC milli marşı ne de bayrak konusunda kasıtlı bir tavır olmadığını bu kıyameti koparanlar dahil herkes bilmektedir. Hatta bir sonraki kurultayda bu hatanın fazlasıyla telafi edileceğini de tahmin edebiliriz. Öte yandan bu tartışmanın Türkiye'deki

Cumhurbaşkanlığı krizinin uzantısı olduğu da gayet net biliniyor. Ancak, TC Asker-Sivil

bürokrasisinin Kıbrıs Türk Halkına ve onun kendine özgü varoluşuna bu denli tahammülsüz ve hegemonyacı bir şekilde müdahalelerde bulunması kabul edilebilir değildir. Kıbrıs Elen egemenlerinin barışa yanaşmayan ve Kıbrıs Türk Halkını dışlayan tavırlarını eleştirmekten geri durmayan hükümetimiz; aynı TC Oligarşisi yaptığından neden süt dökmüş kedi masumluğuna bürünmektedir?

Yoksa bize halkların dostunun halklar olduğunu, egemenlerin ise Türk olsun Elen olsun halkların düşmanı olduğunu unutturmak mı isteniyor? ☒

BAŞBAKAN, ATATÜRK ÖĞRETMEN AKADEMİSİ ÖĞRENCİLERİ'NİN SORULARINI YANITLAMADI!

Mart ayı içinde Cenk Mutluyakalı ve Sami Özuslu'nun Genç TV'de gerçekleşen programının konusu, AÖA idi. Bu çerçevede Başbakan Ferdi Sabit Soyer ve Öğretmen Akademisi öğrencileri karşı karşıya geldi. Program, Öğretmen Akademisi öğrencilerinin yerinde ve akıllıca sorularına karşılık, Başbakan'ın verdiği kaçamak cevaplarla şekillendi.

Öğrenciler, kendilerinden bilim üretmelerini, bilimsel araştırmalar yapmalarını ve pedagojik sorunlara dair açılımlar getirmelerini isteyen Başbakan'a; "zaten gelir kaynakları bulunan başka üniversitelere milyonlarca dolarlık para yardımında bulunurken, neden hiçbir gelir kaynağı bulunmayan Akademi'ye hiçbir kaynak aktarılmıyor?" diye sordular. Buna yanıt vermeyen Başbakan, çabuk hırsız tavrıyla

"benden kütüphane istemeyin, Near East'in kütüphanesini kullanın" dedi.

Öğrenciler, zaten sınavla alınan ve devletin öğretmen yetiştiren tek kurumu olan Akademi mezunlarının, işe girişte neden sınava tabi tutulduklarını da sordular. Devletin eğitimde belli bir plana göre eleme sistemini kendisinin ayarladığı, kendi okulunun verdiği kendi diplomasını tanımadığı gerçeğini zekice dile getiren öğrenciler; Başbakan'ın ilgisiz alakasız cevabı ve uzadıkça uzayan başı sonu belirsiz cümleleri karşısında şaşkına döndü. Başbakan, Türkçe öğretmenlerine saç-baş yoldurtacak, öznesiz-yüklemli cümleleri ile, kamuya girişte sınav sistemini ve neden böyle bir sisteme gerek olduğunu anlattı. Başbakanın anlamak

istemediği şey ise, AÖA öğrencilerinin bu okula zaten sınavla girdikleri ve okuldan mezun olana kadar onlarca sınavdan geçtikleridir. Öte yandan Near East ve DAÜ gibi okullar tarafından hukuk dışı bir şekilde kurulan öğretmen yetiştirme bölümlerinin varlığını meşrulaştırma demek olduğunu da dolaylı olarak itiraf eden Başbakan, serbest piyasa ekonomisinin ne kadar iyi bir şey olduğunu anlata anlata bitiremedi.

Programdan geriye kalan ise; Başbakan'ın cümle kurmayı becerebilmek için önce iyi bir eğitim sonra da iyi bir sınava tabi tutulması gerektiği ve Akademi'nin neo-liberal hükümetçe bilinçli olarak yatırımsız bırakılarak piyasaya açıldığı gerçeği idi. ☒

CMC TELLENİYOR

Hükümet, "Kıbrıs adası ve Akdeniz bölgesinin en büyük çevre sorunu" olarak tanımladığı CMC bölgesini, "güvenli bölge" haline getirmek için telleme çalışması başlattı. 300 bin euro harcanarak 6 kilometrelik bir bölgenin tellenmesi ile kısa vadede güvenli bir bölge yaratılması projesinin sponsorları ise YDÜ, GAÜ ve UKÜ... Bölgenin gerçekten güvenli bir duruma

hükümeti CMC sorununun çözüleceği vaadi ile bölgeyi Doba Ltd. diye bir şirkete kiraladı. O günden bu güne ne değiştiği ve şimdi Doba'nın neden ortalarda görülmediğine dair hiçbir açıklama yapmadan, bu kez de özel üniversitelerin bu sonsuz rant pazarından kar sağlanması hedefleniyor. Sponsor görünümünde meseleye dahil edilen üniversiteler, hazırlanacak proje vasıtasıyla elde edecekleri fonlarla karlarına katmayı hedefliyorlar.

Öte yandan adamızı ve tüm bir Akdeniz bölgesini kirliliği ile baş başa bırakıp terki diyar eyleyen CMC şirketine hukuksal bir süreçle tazminat ödetmek yolunda hükümetin hiçbir girişimi yok. Uluslararası çevre yasalarına göre (kirlenmiş temziler) takip edilmesi gerekli prosedürleri, ABD menşeli bu şirkete yönelik uygulamaya niyeti olmayan ABD menşeli hükümetimiz, telleme bize çözüm olarak yutturuyor. CMC bölgesinde yer altı sularına, havaya ve toprağa karışan zehiri, tellerin nasıl engelleyeceği ise ayrı bir merak konusu.

Bu arada, telleme karşı ara emri aralıkta bulunan kuyusundan su taşımak isteyen bir vatandaş da, koskoca üç üniversite ve Çevre Bakanlığı'nı geçici bir süreliğine durdurmayı başardı. Ekolojik meselelerle ilgili bölge halkını sürece dahil edip bilinçli birer özne kılmak yerine, yukardan ve bürokratik çözümlerin peşine takılan hükümetimiz bölge halkından daha çok direnç göreceği benzer.☒

getirilmesi için "uzun vadede" ne planlandığına dair ise somut hiçbir söylem yok. Telleme çalışmalarını süslü püslü laflarla veren gazetelerin satır aralarında okunan; CMC bölgesinin temizlenmesi için proje hazırlanarak fon sağlayıcı kuruluşlardan para almanın planlandığıdır. CMC gibi geçen yıllar zarfında kronikleşerek süren bir ekolojik felaketin çözüme kavuşturulması elbette gereklidir. Önceki hükümetler döneminde maden şirketinin tüm malzemesi sökülerek satılmış, ardından da CTP-DP

TELEFON SATILIK, YOK MU ARTTIRAN!!!

Mart ayı içinde gazetelere yansıyan haberlere göre, Kuzey Kıbrıs Turkcell ve Telsim Vodafone ile pazarlığa oturan hükümet, telefonu satıyor. "Lisans devri" diyerek sempatik bir isim altında sunulan süreç, Telsim ve Turkcell'e sınırsız yetki veren karşılığında ise 25'er milyon dolar alınan bir satıştan ibaret. 1999 yılında her iki şirket ile 10'ar yıllık sözleşmeler yapılmış ve 10 yıllığına yap-işlet-devret modeline dayalı bir geçici yatırım izni verilmişti. Buna göre GSM şirketleri adımıza

cep telefonu konusunda hükümetle ortaklık usulüne dayalı yatırım yapacaklar, karlarının yaklaşık %50'sini maliyeye ödeyecekler ve 10 yılın sonunda her türlü yatırımlarını devlete devrederek çekip gideceklerdi.

Bunun böyle olmayacağı daha baştan belliydi ancak kamuoyuna hep böyle yansıtıldı. Çünkü, posta, telefon, elektrik gibi stratejik sektörlerin özel şirketlerin değil devletin elinde olması genel kabul gören bir konuydu ve henüz tartışılmaya hazır değildi. Şimdi Türkiye'de de

telefonun satışı tamamlandıktan sonra, GSM'den başlayarak bu stratejik alanın parça parça satış süreci başlıyor. Sırada sabit telefonların olduğunu tahmin etmek için ise kahin olmaya gerek yok. Aslında telefonun özelleştirilmesi internet ve şimdi de GSM ile parça parça başlamış durumda. Telefon Dairesi çalışanları Turkcell ve Telsim çalışanlarına bakarak kendi geleceklerini görebilirler. Sendikasız, iş garantisiz ve suratında yapay bir gülümseme...☒

CTP Bürokrasisinin "Kıbrıs Türk Halkı" Atağı

Münür Rahvancıoğlu
munurrahvancioglu@yahoo.com

CTP, Kıbrıs Türk Halkı'nı savunuyor! Yıllarca adada TEK HALK olduğu tezi ni öne süren, aksini savunan sol çevreleri Denктаş'ın ekmeğine yağ sürmekle suçlayan CTP, artık politikasını değiştirmiş durumda. SSCB'nin ortadan kalkması ile uyduculuk edeceği yeni bir süper güç bulan CTP, daha önceki söylemlerinin hiçbir özelleştirisini vermeden Kıbrıs Türk Halkı'nı keşfediverdi. Bir zamanların devrimci akademisyeni Niyazi Kızılyürek'i de saflarına transfer edip, "iki halk var" dediği için partiden attığı Nazım Beratlı'nın gönlünü alıp, "eski" devrimcileri çeşitli avantajlarla kadrosuna dahil eden CTP bürokrasisi, gazete ve televizyonlardan sürekli "Kıbrıs Türk Halkı" da "Kıbrıs Türk Halkı" demektedir.

CTP bürokratlarının gerçeği görüp, Kıbrıs Türk Halkı'nın varlığını kabul etmesi elbette üzülecek bir şey değil, sevinilecek bir şeydir. Ancak CTP bürokratları, doğrudan bile yanlış çıkarılabilir başarılarını, bu konuda da göstermiştir. Kıbrıs'ta etnik olarak iki millet mevcuttur. Kıbrıslı Türkler etnik olarak ağırlıklı Türk kimliği ile şekillenmişlerdir. Ancak milli kimlik ulusal kimlik demek değildir. Azeriler, Türkmenler ve Türkiye'de yaşayan Türkler aynı ulusa dahil olmadıkları gibi, Kıbrıslı Türklerle, Türkiye Türkleri de aynı ulusa dahil değillerdir. Sırplar ve Rusların Slav oldukları halde farklı uluslardan olmaları da buna bir örnektir. Çünkü ulusal kimlik mücadele ile inşa edilen bir şeyken, milli kimlik etnik kökene dayanır. Bu çerçevede yıllarca Kıbrıs Türk Halkı'nın varlığını kabul etmeyenler, şimdi bunu uluslaşma sürecinin son halkasıymışçasına savunabiliyorlar.

Kıbrıs Türk Halkı'nı Türk Ulusunun bir parçası kılmak yönünde çaba harçayarak ve sadece Kıbrıs Elen egemenleri ile olan çelişkilerini ön plana çıkararak, emperyalizmin ekmeğine yağ süren bugün CTP bürokratlarıdır. Oysa biz hala "Bağımsız Kıbrıs Bütün Halklar Kardeşidir" diyoruz. Yani Kıbrıs Elen Halkı ve Kıbrıs Türk Halkı'nın kardeş olduğunu, Kıbrıs Ulusunu yaratmak için verilecek bağımsızlık mücadelesinin ise asıl mücadele alanı olduğunu söylüyoruz. Yunanistan ve Türkiye oligarşileri ise ülkemizin stratejik sömürge olarak kalması yönünde emperyalizmin taşeronlarından öte bir şey ifade etmezler. Kıbrıs Türk Halkı'nın Kıbrıslı Elenlerle değil, güneydeki ve kuzeydeki egemen bloklarla çelişkileri vardır. Ve CTP sivil bürokratları da kuzeydeki egemen bloğun bir parçasıdır.☒

SÖZDE DEĞİL GERÇEK SOSYAL GÜVENLİK

NASIL BİR "TEK TİP SOSYAL GÜVENLİK" OLMALIDIR?

Devlet; sosyal güvenlik sistemini kendi oluşturmalı ve milli gelirin %20-25'i bu sisteme ayrılmalıdır.

Toplumun tamamı bu sistemin içine katılmalıdır. Ev kadınları, işsizler, yaşlılar, yoksullar, kimsesizler, sakatlar vs.

Belli bir süre toplum içinde emeğiyle geçinen herkese ödenek ve ikramiye verilmelidir:

Emeklilik İkramiyesi, Emeklilik Ödeneği, Yaşlılık Ödeneği, Yoksulluk Ödeneği vs.

Çalışanlardan kazançlarına uygun miktarda ve oranda Emeklilik ve ikramiyeler için prim kesilmesi gerekir ancak kesilen bu primler oluşturulacak özerk yönetimli fonlarca idare edilmelidir.

Özerk olması gereken bu fonların idaresinde mutlaka yeterli oranda çalışan temsilcisi olmalıdır. Bu oran örneğin %60 olabilir.

Fonlar özellikle Sosyal Sigortalar Kurumu çatısı altında toplanmalıdır. Emeklilik ve Yaşlılık Fonu, İkramiye Fonu, Malulluk ve sakatlık Fonu, Yoksulluk Fonu, İşsizlik Fonu şeklinde örgütlenmelidir.

İş kazaları, meslek hastalıkları, geçici iş görmezlik, malulluk, genel sağlık sorunları ve ölüm durumlarındaki tüm masrafları işveren karşılayacağı gibi, bunlarla ilgili primleri de patronlar ödemelidir.

Asgari ücret tüm çalışanların minimum kazancı olmalıdır ve bu miktarın iki katına kadar devlet çalışanın ödeyeceği primlerin %25'ini karşılamalıdır.

Hazırlanacak Tek Tip Sosyal Güvenlik yasasına rağmen patronlar kurallara uygunsuz hareket ederse caydırıcı cezalar uygulanmalıdır.

Herkese ücretsiz sağlık hizmeti hakkı tanınmalıdır. Ve devlet hastanelerinde sağlık hizmetleri ücretsiz olmalıdır.

Devlet yıllardır ödemediği sigorta borçlarını takvime bağlamalı ve hızlı bir şekilde ödemelidir.

Özel sektörde mutlaka sendikalaşma zorunluluğu getirilmelidir. Bunun getirilmesi özel sektördeki çalışanın en basiti ve en önemlisi iş garantisini getirecektir. Aynı zamanda işverenin de çalışma hayatındaki bir takım kurallara uyumu, uyumsuzluğu kontrol edilebilir.

Sendikal çalışmalar ve sendikal özgürlükler de güvence altına alınmalıdır.☒

Özel sektörde mutlaka sendikalaşma zorunluluğu getirilmelidir. Bunun getirilmesi özel sektördeki çalışanın en basiti ve en önemlisi iş garantisini getirecektir.

ŞİMDİ UYGULANAN SİSTEM NASIL BİR SİSTEMDİR?

Besim Baysal
besimbaysal@lycos.com

kazanım sağlanır ama bu sistem devleti yönetenlerin açgözlülüğüne kurban giden bir sistem olmuştur.

Sosyal Sigortalar Kurumu

Çalışan sınıfların yıllar belki de yüzyıl süren mücadelesinin kazanımlarından biridir.

Şu anda uygulanan sistem; sistem içinde bir systemsizlik içermektedir. Esasında sistem çalışan bir hale getirilse bir çok

Sandıkta toplanan paralar bankalara teminat gösterilerek hükümetler banka kredileri almışlardır.

Hatta daha da beteri çalışanın birikmiş paraları gayri yasal şekilde kullanılmıştır. Bu yanlışlıklar da durdurulabilir. Ancak bunları yapanlar hesap vermelidir.

Kurumun; devletin borçlarını ve primlerini ödememesi (şu andaki hükümet de dahil), işverenin asgari ücret üzerindeki yatırımları ve birtakım sistem dışı müdahaleler sonunda zararda olmasa da önümüzdeki yıllarda insanımızı ödeyemeyecek duruma geldiği görülüyor.

Ancak hükümete gelenler borçları ve primleri ödemeye başlarsa, kurumun kontrolü de partizan bir anlayışla değil özerk bir anlayışla olursa Sosyal Sigortalar Kurumu hızla toparlanacaktır.

İhtiyat Sandığı

Ülkemizde İhtiyat Sandığı da yıllarca partizanca politikaların kurbanı olmuştur. Sandıkta toplanan paralar bankalara teminat gösterilerek hükümetler banka kredileri almışlardır. Hatta daha da beteri çalışanın birikmiş paraları gayri yasal şekilde kullanılmıştır. Bu yanlışlıklar da durdurulabilir. Ancak bunları yapanlar hesap vermelidir. Konu yargıya götürülmeli ve gerekli ceza uygulanmalıdır. Aksi takdirde bu uygulamalar devam edecektir. Hangi sistem getirilirse getirilsin çalışanların kontrolü ve bilgisi olmadan farklı uygulamalarla devlet de halk da zararlı çıkar.

Şu andaki sistemde emeklilik 25 yıl fiili hizmet ve 55 yaş'tır. Ancak geçmişte bu ülkeyi idare edenler, insanlara verimli olacakları 40 yaşlı dönemlerinde kıyak emeklilik hakkı tanımıştır. Toplumun kaldıramayacağı, ekonomik gücün kaldıramayacağı, bir oy uğruna yapılan bu uygulamalar yıllarca birilerine hükümet koltukları sağladı. Ancak bugün bunların hesabı sorulmalı sistemin içindeki haksız uygulamalar bertaraf edilmelidir. Ortalama ömrün 65-70 yıl olduğu sıcak bir ülke olan Kıbrıs'ta ortalama 15 yıl emeklilik uygundur. İsveç soğuk bir iklimi olan ülkedir. Emeklilik yaşı 65 olmasına rağmen ortalama 18 yıl emeklilik hayatı vardır.☒

Sözde Sosyal
Güvenliğe

HAYIR

İS-Tİ-YO-RUZ

HÜKÜMETİN SUNDUĞU "SOSYAL GÜVENLİK" SİSTEMİNE NEDEN KARŞI ÇIKTIK?

Hükümetin halkımızın ihtiyacı olan "Tek Tip Sosyal Güvenlik Yasası" hazırlamadığını ve geçmişte yapılan yanlış uygulamaların hesabını sormak, sermayenin kural dışı uygulamalarını engellemek bir yana çalışan sınıflara daha ağır yükler getirdiğini gördük. Adaletli vergi alımının olmadığını çok kazandıktan çok vergi, az kazandıktan az vergi almak yerine az kazandıktan daha çok vergi ve prim talep edilmek istediğini anladık. Şöyle ki:

Özel sektördeki asgari ücretle, kamu sektöründeki başlangıç maaşı arasındaki fark giderilmiyor.

Özel sektöre, kamuda varolan sendikalaşma hiç öngörülmemiş, hatta özel sektörde sendikalaşma reddediliyor.

Emeklilik yaşı 55 den 60'a çıkarılıyor. Yani o yaşa kadar yaşama garantimiz böyle bir ülkede olmadığından ölüncüye kadar çalışmamız isteniyor. Geçmişte yapılan adaletsizliklerin bedeli çalışanlara ödettiler isteniyor.

Kadın çalışanların aleyhine bir düzenleme ile 5 yıla 1 hizmet yılı eklenmesi (yıpranma payı) hakkı kaldırılmak isteniyor.

Mevcut Sosyal Sigortalar Yasasında bir kadın 7200 gün prim yatırdığı zaman emekli olabilirken bu yasa ile prim günleri 9000 güne çıkarılmak isteniyor.

Devletin üzerine düşen prim ödeme zorunluluğu kaldırılarak zaten ödemediği (kurumun müşkül duruma düşmesinin en büyük nedeni) primlerden kurtulmak isteniyor.

Sosyal Sigortalı için primler daha da artırılarak eksikler ve sorumluluklar çalışana ödettiler isteniyor.

Getirilerek istenen sistemle sağlık primleri artırılıyor ayrıca özel hastanelere terkedilen sigortalı hastalara ve kamu görevlilerine "Katkı Payı" adı altında haraç kesilmek isteniyor.

Kurulmak istenen Sosyal Güvenlik Fonu'nda 3 çalışan temsilcisine rağmen 4 devlet temsilcisinin bulundurulmak istenmesi partizanlıktan da vazgeçilmeyeceğini gösteriyor.

Kamuda çalışanların Emeklilik İkramiyesi yeni bir düzenleme ile ortadan kaldırılmak isteniyor.

Baskılar sonucu Genel Sağlık Sigortası, geçirilmek istenen yasadaki ayrı tutulmasına rağmen bu yasa ile sağlık hizmetlerini özel hastanelere aktarmanın yolları ortaya çıkıyor.

Sağlık hizmetlerinden bahsederken özel hastanelerden de sağlık hizmeti satın alınacağı anlatılıyor.

Fon yönetim kuruluna özel hastanelerle anlaşma yapma ve parayı buralara aktarma yetkisi veriliyor. Bununla ortaya, devletin özel hastaneleri teşviki ve sağlıktan kendini muaf tutması anlamı çıkıyor.

Görüldüğü gibi çalışanların birtakım haklarını geliştirmek yerine çok gerilere götüreceği olan bir yasa hazırlanmış. Böyle bir

Hükümetin halkımızın ihtiyacı olan "Tek Tip Sosyal Güvenlik Yasası" hazırlamadığını ve geçmişte yapılan yanlış uygulamaların hesabını sormak, sermayenin kural dışı uygulamalarını engellemek bir yana çalışan sınıflara daha ağır yükler getirdiğini gördük.

NEDEN "TEK TİP SOSYAL GÜVENLİK" GEREKLİDİR?

Kıbrıs Türk Halkının çalışma hayatında 1974 sonrası, öncesini aratır bir sistem yerleşmiş ve çalışma hayatında büyük çelişkiler ve anomaliler oluşmuştur. Özellikle kamu sektöründe yılların sendikal mücadeleleri birtakım sonuçlar vermiş, işin ve ortalama bir maaşın garanti olacağı bir sistem kazanılmıştır. Kamu sektörünün tersine özel sektör çalışanı (ama herhangi bir özel sektör çalışanı olabilir) hiçbir değişiklik olmayacak şekilde her an işsiz kalmak ve maaşında dahi asgari yaşama koşullarını sağlayacak artışları göremeden çalışmak zorunda bırakılmıştır. Tüm bunlar; kamuya partizanlıklarla yıllarca memur alınması, insanlarımızın devlete memur olmak için bıkmadan usanmadan uğraşmaları ve devlet kadrolarının ihtiyaç fazlası olacak şekilde şişirilmesini getirmiştir. İşte sistemin değişmesinin gerekliliği bu koşullardır. Özel sektörü, kamudaki koşullara getirecek aynı zamanda kamudaki yığılmayı da önleyecek bir sistem için çalışmalar derhal gündeme getirilmelidir. Her çalışanın bu ülkede yaşamak durumundaki herkesin, insanca koşullar içinde yaşaması için tüm toplumu kapsayacak bir "Tek Tip Sosyal Güvenlik" mutlaka gereklidir. Bunun koşulları da ancak ve ancak özel sektörde sendikalaşma zorunluluğu getirilerek sağlanabilir. Çünkü kamudaki kazanımlar da, bu alandaki sendikal mücadeleler ile elde edilmiştir. ☒

yasanın kabul edilmesi çalışanları değil patronları ve işverenleri mutlu eder. Geleceğini bu topraklarda gören herkes bizim ve çocuklarımızın geleceğini temelinden etkileyecek bu yasaya karşı elinden geleni yapmalıdır.

Sendikalı olanlar sendikalarını bu tehlike karşısında uyarmalıdır.

Sendikaların yetkili kurullarındaki çalışanlar, bu yasanın geçmesini önlemek için elinden geleni protesto ve eylemi gerçekleştirmelidir.

Sendikalar bu yasanın karşısında oluşturabilecekleri en geniş sendikal birliği oluşturmalıdır.

Bilgi sahibi olmayan sendika üyesi olsun olmasın herkese bu yasa ile ilgili detaylı bilgi ulaştırılmalıdır.

Özel sektörde çalışanlar işyerlerinde bu yasa ile ilgili bilgilerini iş arkadaşları ile paylaşmalıdırlar.

Bu yasa karşısında hemen hemen herkese sorumluluk düşmektedir. Bu sorumluluğu yerine getirmenin yolu hükümetin yasa leyhine yaptığı propagandanın aksine karşı propagandayı işyerinde, evde, kahvede her yerde örmekten geçer. ☒

TRAFİĞE BİR KURBAN DAHA!

Münür Rahvancıoğlu
munurrahvancioglu@yahoo.com

Trafik sorunu tüm yakıcılığı ile yine gündemimize yerleşiverdi. Hemen her gün gerçekleşen trafik kazaları ve sonucunda ortaya çıkan yaralanmalar ve ölümler inkar edilemez bir travmaya neden oluyor. Aileler çocuklarının, eşlerinin, akrabalarının trafik kazaları sonucunda ölümlerine yas tutarken, görsel ve yazılı basın bu yasa ortak oluyor. Tüm halkımız, açık bir duyarlılıkla trafik sorununa bir çözüm bulunması yönünde temennilerini dile getiriyor.

Tipik olgu; kaza yaşandıktan sonra çok satan bir gazetede hurda haline gelmiş araba fotoğrafı eşliğinde "yüreğimiz yandı", "acı gün", "trafiğe bir kurban daha" benzeri bir başlıkla yasin başlasıdır. Ardından acılı aile fertleri ve "kurban"ın yakınları başsağlığı ilanları verir, kalabalık bir cenaze gerçekleşir ve cenazeden çıkanlar arabalarına binerek gaza basarlar.

Sorunun varlığı yadsınamaz boyuttur. Her ne kadar hükümet temsilcileri bir süreliğine sorunu çözme yoluna girdiklerini, ölümlü kazalarda bir azalma olduğunu, artık sorunun kesin olarak çözülmesi için gerekli yöntemin bulunduğunu iddia etmiş olsalar da, bu iddialar gerçeklik tarafından kısa sürede yalandı. Hükümet, trafik cezalarını arttırıp, yollara kameralar yerleştirerek, yasakçı ve cezacı bir mantıkla sorunu çözebileceğini iddia etmişti. Ancak açıktır ki, bu iddialar fos çıktı. Hükümet kendi icraatlarını (yasak ve cezalarla kontrol toplumu yaratma girişimleri) "jan jan"lı bir şekilde sunmayı gayet iyi becerse de, ölümlerin gerçekliği, reklamın kalitesine meydan okumaya devam ediyor.

Nüfusa oranlandığı zaman dünya standartlarının çok üzerinde trafik "kurbanı" vermeyizden nedeni nedir? Neden bizim ülkemizde insanlar yoğun bir şekilde trafikten ölmektedirler? Bu sorular halen yanıt beklemeye devam ediyor. Herhangi bir sonucu ortadan kaldırmayı isteyen her yaklaşım, o sonucun nedeni ile mücadele etmelidir. Sonucun kendisi ile uğraşmak, nedenleri ortadan kaldırmadan sonuçlarla mücadele etmek demektir. Trafik kazalarının nedenleri masaya yatırılmadan, kazaların kendisinden kurtulmamız mümkün değildir. Oysa cezaları arttırmak, her köşe başına kameralar yerleştirmek, radyolara-televizyonlara reklamlar vererek "trafik canavarı olmayın" demek nedenlerle değil, sonuçlarla uğraşmak demektir. Burada örtük bir varsayım vardır. Bu varsayıma göre kazaların nedeni sürücülerin, kötü niyeti-bilgisizliği-dikkatsizliği gibi sebeplerdir. Bu yüzden kötü niyetli sürücüler için cezalar yükseltilir-kameralar takılır, bilgisiz sürücüler için eğitim seferberliği başlatılır (medyada veya şoför okullarında) ve dikkatsiz sürücüler sürekli uyarılarak dikkatleri çekilmeye çalışılır. Bu

noktada "canavar" sürücüdür. Ancak bu yaklaşım o kadar korkak bir yaklaşımdır ki; kaza gerçekleşmeden potansiyel canavar olarak gördüğü sürücüyü, kazadan sonra "kurban"a terfi ettirir. 17 yaşında bir genç, aşırı hız sebebiyle kazaya sebebiyet verip hayatını kaybedince, "canavar"lıktan çıkar, tüm gazetelerde "trafik kurbanı" olarak anılmaya başlar. Yani trafik kazaları bir sonuçsa bu sonucun nedeni yanlış bir şekilde sürücüler olarak tanımlanıyor. Ancak bu yanlış mantık bile sonuna kadar sürdürülüp kazadan sonra yan çiziliyor. Peki bizim ülkemizde neden bu kadar çok trafik kazası, özellikle de ölümlü trafik kazası olmaktadır?

Bizce, trafik sorunu, yolların yapıldığı

trafik kazaları ve sonucunda ortaya çıkan ölümler inkar edilemez bir travmaya neden oluyor

Arabaların toplumsal yaşamımızdaki yeri, kabul etsek de etmesek de mistik bir noktaya varmıştır.

Araba fetişizmi, model, marka, hız gibi arabaların çeşitli özelliklerini kişisel olumluluklarımız gibi algılamamıza neden olacak kadar ileri bir hastalık derecesindedir.

andan başlayarak kazazedenin mezar gömüldüğü ana kadar bir bütün içinde kavranmalı ve her aşamada cebine para giren ekonomik özneler bağlamında değerlendirilmelidir. Yaşam içinde ortaya çıkan her olgu manevi bir boyut taşısa da, maddi ilişkilerle belirlenir. Yani her manevi tavrın maddi bir karşılığı vardır. Burada demek istediğimiz açıklayalım...

Ülkemizde ciddi bir trafik sektörü vardır. Yollar yapılır, araba satışı için gazetelere televizyonlara ilanlar verilir, arabalar satılır, arabalara benzin alınır, arabaların servis-bakımı yapılır, trafik cezaları yazılır, trafik kazalarını önlemek adına projeler yapılır, trafik kazalarını önlemek için gazetelere radyolara ilanlar verilir, kaza sonrası gazetelere ölüm ilanları verilir. Tüm bu süreçlerde birileri para kazanır ve ekonomik döngü devamlılığını sağlar. Bu döngüden kar elde eden hiçbir ekonomik özne, bilinçli olarak kazaların olmasını, insanların ölmesini istemez. Ancak soruna yöneltilecek gerçek ve bütünlüklü bir çözüm, mutlaka karşısında bu odakların bilinçli/bilinçsiz direnişini bulacaktır. Çok fazla arabanın olduğu, altyapının yetersiz olduğu, kıta Avrupası ve İngiltere pratiklerinin aynı anda uygulanarak karışıklığa neden olduğu sürekli tekrarlanmaktadır. Ancak konu, toplu taşımacılığın teşvik edilmesine geldiğinde benzin istasyonu sahiplerinden gazetelere kadar anlamlı bir suskunluk hakim olmaktadır. Bu, ancak trafik sektörünün yarattığı gelir ve bu gelirin azalmasından duyulan kaygı ile bağlantılı olarak anlaşılabilir. Hem araba kaosunun ve bireysel araba kullanımının aynı yaygınlıkta devamını isteyeceğiz hem de ölümlü trafik kazalarının olmamasını isteyeceğiz. Buna "hem ekmeğin bütün hem köpeğin karnı tok" mantığı diyebiliriz ancak bizce

"olmayacak duaya amin demek" diye adlandırmak daha doğru olacaktır...

İnsan yaptığı her işte, ilgilendiği her konuda (konunun kendisi ne olursa olsun) mükemmellik arayışında olan bir varlıktır. Balıkçı daha iyi balık tutmaya uğraşır, hırsız daha güzel hırsızlık yapmaya uğraşır. Komedyen daha iyi espriler bulmaya çalışır, yalancı daha inanılır yalanlar uydurur. Bu her konu için geçerlidir. Tıpkı bunun gibi, yaşamında yoğun bir şekilde özel araba kullanımı olan halkımız da, araba kullanımında ciddi bir yarış içindedir. Günlük sohbetlerin önemli bir bölümü araba marka ve modelleri ile ilgilidir. Araba değiştirmek bir tür hobidir. Gençler el freni çekerek araba döndürmeyi, raund-about'lara riskli hızlarla girmeyi rekabet konusu haline getirmişlerdir. Bu da çok doğaldır, çünkü araba toplumsal yaşamımızda ciddi oranda bir yer tutmaktadır. Bu durumda, cezalar, kameralar ve yasaklar; sadece oyunun bir parçasıdır. Heyecanı arttırmak, bu kuralların mükemmellik arayışındaki sürücülerce altiltilme çabası ile mümkündür. Kazalarda ölenler oyundışı kalmış oyuncular ve ancak geriye kalanlar için "mağluplar" olarak anlam ifade eder. Arabaların toplumsal yaşamımızdaki yeri, kabul etsek de etmesek de mistik bir noktaya varmıştır. Araba fetişizmi, model, marka, hız gibi arabaların çeşitli özelliklerini kişisel olumluluklarımız gibi algılamamıza neden olacak kadar ileri bir hastalık derecesindedir. Totemlere tapan ilkel topluluklar bunu en azından doğanın anlaşılabilir güçlerine yönelik bir saygı ifadesi olarak gerçekleştiriyorlardı. Biz ise kendi ürünümüz emeğimizin doğal sonucu olan bir metaya yani arabaya tapıyoruz. Bu tapınma, elbette her tapınma gibi "kurban"larını da verecektir. Bu da "Trafik bir kurban daha" başlıklarının ne kadar yerinde olduğunu göstermektedir. Evet, halk olarak tapındığımız arabalara sürekli "kurbanlar" vermekteyiz. Tapınma işlemimizin devam etmesini ancak "kurbanların" azalmasını isteyerek de olmayacak duaya amin demekteyiz.

Bu kısır döngünün kırılması, oyunun kurallarını ağırlaştırarak değil, değiştirerek mümkündür. Toplu taşımacılığın ve bisiklet kullanımının teşvik edilmesi, hem toplumsal ekonomide hem de ekolojik maliyet anlamında da rasyonel olan çözümdür. İrrasyonel, mistik araba tapınmacılığı kültürünün kırılması ise, bir yandan toplu taşımacılığı ve bisikleti teşvik ederken, diğer yandan da değerler sistemimizi değiştirmekle mümkündür. Gücü kuvveti yerinde bir genç, yürümek veya bisiklete binmek yerine 1-2 km'lik yolu araba ile gitmeyi tercih ettiğinde kendisi ile dalga geçip alay edilmeyecek, küçük görülmeyecekse, bu bir eksiklik belirtisi olarak görülmeyecekse biz daha gazetelere çok ölüm ilanı, arabalara çok "kurban" vereceğiz.☒

SERMAYENİN BEŞİĞİNDE ÜNİVERSİTE MANZARALARI

Hasan Yıkıcı
ykhasan@yahoo.com

Mart ayının güneşli bir Pazar sabahında, bedenime ve beynime işleyen haftanın tüm yorgunluğundan ve ağırlığından arınmak ve hafifleşmek için gazetelerimi de alarak yatağıma uzanmıştım. Birkaç dakika boyunca öğrencisi olduğum (veya daha doğrusu müşterisi olduğum) Doğu Akdeniz Üniversitesi/Ticarethanesi ve öğrenci muhalefetinin durumunu düşündüm. Zaman zaman yaptıklarımızın ne kadar zor ve bir o kadar da anlamlı olduğunu düşünüp, gururlansam da; zaman zaman karamsarlığa düşmediğim de olmuyor hani. Fakat umudum en kötü anlarda bile karamsarlık bulutunu dağıtmayı başarıyor. Yatakta uzalı yatırken gözlerim tavanın köşesine çöreklemiş örümceklerin ördüğü ağlara, düşlerim ise dünyayı örümcek ağı gibi saracağımız günlere takılıyordu.

DAÜ Rektörlüğü bilime, özgür düşünceye ve ifade özgürlüğüne büyük bir darbe indirerek, içlerinde ben de olmak üzere, biri mezun (rezilce değil mi) 4 kişi hakkında hukuk dışı yöntemlerle disiplin soruşturması başlattı.

Düşler girdabında uzun uzun döndükten sonra elime 11 Mart tarihli "Kıbrıs Gazetesi"ni aldım. Yakın Doğu Üniversitesi/Ticarethanesi rektörü/partonu Suat Günsel'in "Forbes International"da zenginler listesinin 891. sırasında yer almasının haberi, gurur abidesi bir şeymiş gibi "davul-zurna" eşliğinde gazetenin sürmanşetinden, dev puntolarla veriliyordu. (Kendine rektör diyen bir insan para babalarıyla aynı kategoride olmaktan gurur duyuyor. Üstüne üstlük basın-yayın organları da bu durumu ballandıra ballandıra topluma pazarlıyor. Gel de sen şimdi üniversiteye ticarethane, rektöre de patron deme!) Önce -hem medya, hem de üniversitelerin durumunu düşünerek- utancımın yerin dibine girdim; ardından "daha neler göreceyik Hasan'ım, neler?!" diye derin bir iç geçirdim. Diğer haberlere bakmadan, öfkeyle gazeteyi odamın bana göre en uzak köşesine fırlattım. Günün geriye kalan kısmında kapitalizmin nasıl yok edileceğini ve "başka bir dünyaya" (kuşkusuz Suat ve türevlerinin olmadığı bir dünyaya) nasıl ulaşacağımızı düşünerek ve hayal ederek geçirdim...

Bir "Pazar" utancından sonra Pazartesi'nin daha iyi ve daha mutlu geçeceğini ummaktaydım. Tüm haftanın 16 Mart günkü "Savaşa Hayır" eyleminin hazırlıklarıyla, koşuşturmasıyla geçeceğini tahmin etmekteydim. Fakat fakülte girer girmez bu sefer de "Pazar-ertesinin utancı"yla yüzleştim ve haftanın hiç de planladığım gibi geçmeyeceğini anladım. Suat Günsel bir patron edasıyla deri yüzmeli koltuğunda "891"i kutlarken, Halil Güven ve Şamil Erdoğan Doğu Akdeniz Üniversitesi/Ticarethanesi'nde KKTC usulü "301" operasyonlarına başlamıştı. DAÜ Rektörlüğü bilime, özgür düşünceye ve ifade özgürlüğüne büyük bir darbe indirerek, içlerinde ben de olmak üzere, biri mezun (rezilce değil mi) 4 kişi hakkında hukuk dışı yöntemlerle disiplin soruşturması başlattı. Toplum ve bilimi utanç ile kucaklaştıran Suat Günsel'in ardından Halil Güven ve tayfası da "süreçten" fazla uzak

kalmayıp, "utanç saçanlar korosuna" dahil oluyorlardı. Fakat Halil Güven ve tayfası "la minör" ile "la" arasındaki hassas dengeyi iyi tutturamayarak, "utanç korusundaki cırtlak sesler" ünvanını almayı hakettiler. Bindikleri dal onları taşıyamadı, kırıldı. "Orkestra şefinin" mavi yapraklı dalına (Avrupa Üniversiteler Birliği/AÜB) tutundular.

Baskılar sonucu rektörlük, soruşturmaları geri almak zorunda kaldı. Fakat yaladığı tükürüğünün tadını acılığından biraz arındırmak için Avrupa Üniversiteler Birliğine sarıldı. Ne de olsa ağızlarının yanması veya kokması onlar için hiç de hoş olmayan durumlarıdır.

Hastalığı önleyici gerekçeler lazımdı ve hazırды, Avrupa Üniversiteler Birliği...

Geleneğin "Kapasını" Çalmak

Natire veya Sarbonne Üniversiteleri'nden bahsetmek 68 ruhunu anımsamakla aynı şeydir. Politeknik Üniversitesi'nin adının geçtiği her tartışma, üniversitenin faşist cunta karşısındaki mücadelesi anımsanmadan sonlanmaz. ABD'de Colombia Üniversitesi, Türkiye'de ODTÜ... Ve daha bir çok üniversite toplumların özgürleşme ve aydınlanma mücadelesine paha biçilmez katkılar sağlamıştır. Bu üniversiteler özgürleşmenin ve kurtuluşun geleneğini ifade etmektedirler. Günümüzde bu gelenekler topluma unutturulmak için, toplumsal bellekten silinmesi için ne kadar çabalanırsa çabalansın tarihte var olmaya ve yaşamaya devam ediyor olacak. Tarihine kör olan bir toplum geleceğine de kördür, geleceklere de kördür. (Aynı şekilde resmi tarih okumaları da aynı körlük durumlarının oluşmasına sebebiyet verir.) Üniversiteler toplumların aydınlanma mücadelesiyle beslenerek ve onu besleyerek; ondan alarak ve

DAÜ, AÜB'YE DEĞİL HAMAMA!

Üniversiteler Bilimsel bilginin üretildiği ve eleştirel düşüncenin derinleştirildiği kurumlar olması gerekmesine rağmen günümüzün gerçekliği olması gerekenle tamamen tezattır. DAÜ'de yaşanan son gelişmeler bunun trajik bir örneğidir. Doğu Akdeniz Üniversitesi içerisinde öğrencinin ekonomik ve sosyal sorunlarının çözüme kavuşması için uzun süredir mücadele veren Kolektif Öğrenci Hareketi çatısı altında örgütlü öğrencilere üniversite rektörlüğü ve yönetimince anti-demokratik yollarla disiplin soruşturması başlatılmıştır. Üniversitelerin toplumların özgürleşme mücadelelerindeki önemini farkında olan Baraka Kültür Merkezi, DAÜ'de yaşanan orta çağ kalıntısı uygulamaları nefretle kınar. DAÜ'ye egemen olan ve tüm kurumlarına işlemiş olan "karanlık çağ" zihniyeti, düşüncenin ve toplumun özgürleşmesinin önünde büyük bir tehlikedir. Düşünen, eleştiren ve değiştirmeye çalışan öğrencinin yok edilmesine koşullanmış "karanlık çağ" kalıntısı anlayışlarıyla DAÜ egemenleri, üniversiteyi toplum için bir onur abidesi değil, utanç duvarı haline sokmuşlardır.

DAÜ bugün bilimselliğe ve düşünceni özgürlüğüne ne kadar uzaksa, sermayenin ihtiyaçlarına ve hegemonyasına da o kadar yakın, hatta iç içedir. DAÜ Rektörlüğü ve yönetimi "bilimsellik ve şeffaflık" yalanları arkasına sığınarak, toplumu bir yığın düzmece palavralarla kandırmaya ve uyutmaya devam ediyor. Bugün DAÜ, rektörlüğü ve yönetimi ile birlikte yollarını Avrupa Üniversiteler Birliği'ne (AÜB) doğru değil, hamama doğru çizmektedir. Yollarını hamama doğru çizmektedir, çünkü DAÜ'nün kirlerinden ve "karanlık çağ"dan kalma kokmuş zihniyetinden arınması, temizlenmesi gerekmektedir. Bundan dolayı DAÜ, AÜB'ye DEĞİL HAMAMA.

BARAKA KÜLTÜR MERKEZİ

SERMAYENİN BEŞİĞİNDE

ona vererek; geliştirirler, geliştirirler; birer gelenek haline gelir ve toplumsal geleneğin şekillenmesine katkıda bulunurlar. Toplumsal aydınlanmaya, gelişmeye, ilerlemeye katkıda bulunmayan veya bulundurulmayan üniversiteler toplum içindeki gerici nitelikleriyle "gelenekleşir"lerken, insan topluluklarının da körelmesine ve yozlaşmasına hizmet eder. Kısacası ısrarla yaşattıkları yoz değerler zaman içerisinde toplumların onları içselleştirmesiyle veya daha doğru bir ifadeyle toplumlara zorla içselleştirilmesiyle artık meşruluk kazanmış olur.

Bugün ülkemize baktığımızda tahayyül ettiğimiz aksine tam da böyle bir üniversite geleneğinin olduğu veya oluşmakta olduğunu rahatca gözlemler, algılayabiliriz. Az yada çok para babaları Yakın Doğu Üniversitesi'nin içine rahatca sığacağı bir gelenek kalıbı yaratmışlardır. Bu kalıp geliştikten sonra toplumsal körelme ve ilişkilerin yozlaşması da artmakta, derinleşmektedir. Yani YDÜ geleneği veya oluşmakta olan YDÜ geleneği bir "utanç"tır. (Belki erkenden "bu onun geleneğidir", "o bunun geleneğidir" gibi kesin yargılardan bahsetmek pek doğru olmaz ama ben bu yazımda bu "kesinlikleri" biliçli olarak kullanacağım. Çünkü birileri bilinçli olarak bu kesinliklerin değişimsiz var olmasını, sürmesini istemektedir. Biz ise tam aksine bu kesinliklerin değişmesi gerektiğini, değişeceğini ve değiştireceğimizi söylüyoruz.) Peki ya DAÜ? Gelin son yaşananlar, günlüğüme düşen ifadesiyle "Pazar-ertesi" utancının

özelinden DAÜ geneline yol alalım.

Pazar-ertesi trajedisi

DAÜ'de 2006'nın 13 Haziran'ında yıllardır uyur durumdaki öğrenci muhalefetinin uyanmasını tetikleyen kitlesel bir eylem gerçekleşmişti. Eylemdeki 650-700 kişinin azmi ve kararlılığı, eylem boyunca resmi merciler tarafından söylenen yalanlarla birlikte, nefrete eklenmiş ve Rektör Halil Güven ev ve iş yeri sahipleriyle Mavi Salonda toplantıdayken, salon kalabalık tarafından basılmıştı. Aradan tam 10 ay geçtikten sonra ise üniversite rektörlüğü mart ayı içerisinde "disiplin soruşturmaları" düğmesine bastı. Soruşturmanın tam da Kolektif Öğrenci Hareketi'nin Irak Savaşı'nın 4.yılı vesilesiyle gerçekleştir-

Öğrenci Hareketi (KÖH), "Savaşa Hayır" eylemini gerçekleştirmeyi başardı.) Disiplin soruşturmalarının zamanlamasının dışında "neden soruşturmalar başlatıldı?" sorusuna verilecek cevaplar çok daha büyük önem içermektedir.

Yukarıda da belirttiğim gibi, DAÜ'de öğrenci muhalefeti yıllardır ölü döşeginde yattı. Kolektif Öğrenci Hareketi'nin amacı öğrenci muhalefetini canlandırmak, deyim yerindeyse "sihirli öpücüğü" baygın prenslerin ve prenseslerin dudağına konduktur. Faaliyete geçtiği süre boyunca KÖH bu görevi alınının akıyla gerçekleştirmeye devam ediyor ve her geçen gün de ileriye adımlarla başarısını pekiştiriyor. İşte bu canlanış ve ilerleyiş gerek üniversitenin

Üniversitedeki öğrenci mücadelesi soruşturmalardan zaferle çıkılmasıyla yeni bir boyut kazanmıştır. Kırılmaz sanılan duvarlar kırılmıştır. Zafer bizim olmuştur! Bugün sesimizin dün olduğundan daha yüksek çıkması gerekmektedir.

Soruşturma süreci DAÜ'deki demokratikleşme mücadelesine olumlu katkılar sağladı

ceği "Savaşa Hayır" eylemi arifesinde başlatılması bir tesadüf, rastgele gelmiş bir vaka ya da kaderin bir cilvesi değildi. Tamamen rektörlüğün öğrencilere karşı uyguladığı stratejik bir manevraydı. Amaç eylemin gerçekleşmesini engellemek veya en azından sönük geçmesini sağlamak. Çünkü bu insanlar öğrencinin "savaşa hayır" demesini istemiyorlar, katliamları görmelerini istemiyorlar, düşünmesini, soru sormasını istemiyorlar çünkü "soru sormak tehlikelidir" diyorlar. (Tüm baskı, zorluk ve yıldırma girişimlerine rağmen, Kıbrıs'ın Kuzeyinde bir ilke imza atarak Kolektif

bürokratik kurumlarını, gerekse de asker-sivil yönetici hiyerarşisini huzursuzlandırarak, huysuzlaştırmıştır. Aynı huysuzlaşan hayvanlarda olduğu gibi, yönetici elit huysuzlaştırıcı etkenlere karşı saldırıya geçti. Üniversite ve toplum içerisinde varlık gösterebildiği ölçüde önemsenen ve saygı duyulan KÖH artık başta rektörlük olmak üzere asker-sivil yönetici erbabının "pembe" planlarının selameti açısından risk unsuru haline gelmişti. Dolayısıyla artık bir çeşit "hayattan uzaklaştırma" operasyonu kaçınılmazdı. Böyle bir operasyonun alt yapısı için ek çalışma yapmaya da gerek yoktu. Sağ olmasınlar 12 Eylül paşaları o alt yapıyı vakit-i evvelinde hazırlamışlardı. Masamın sol köşesinde duran DAÜ Disiplin Yönetmeliği böyle bir operasyonun gerçekleşmesi için yeter de artar malzemeyi

SUAT GÜNSEL VE YAKIN DOĞUUUU...YAKIN DOĞUUUU

Besim Baysal
besimbaysal@lycos.com

Ülkemizde yıllarca yaşanan bunca vurguna rağmen uluslararası bir zenginimiz neden olmadı diye kara kara düşünürdük. Bunun çeşitli cevapları olabilirdi, kimimiz yeterli büyüklükte pazar olmadığını da söyleyebilir. Fakat tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de çalışanların ürettiği artı değeri ve/veya emeği karşılığı aldığı ücreti sistem içerisinde kendi kasalarında toplamayı bilen zengin bir sınıf vardır. Eğitim de bu zihniyeti taşıyan sınıfın yıllardır bir kazanç kapısı haline gelmiştir. Önce "üniversite" kurmakla başlayan bu, sektör haline getirilen eğitim üzerine ataklar, daha sonra kolejden okul öncesi eğitimine kadar genişlemiştir. Devlet tarafından da özel teşebbüs adı altında desteklenen bu zihniyetin evlatları Koçların-Sabancıların Türkiye piyasasında yükselişlerinden çok daha kısa sürede en az onlar kadar servet biriktirdiler. Artık Forbes dergisinin dünya çapındaki zenginler listesinde 891. sıraya yükselen Suat Günsel gibi bir evladı var Kıbrıs Türkü'nün. Ne kadar övünsek ne kadar gururlansak hakkımızdır. Peki Suat Günsel ve onun yolundan giderek "üniversiteden" anaokullara kadar eğitimin her kademesine el atan bu sınıfın bu kadar servet birik-

tirmesinin yöntemi nedir? Suat Günsel bu servetini hangi şartlarda gerçekleştiriyor? Hürriyet Gazetesi'nin yazdığına göre KKTC'nin Gayri Safi Milli Hasılası 2 milyar 620 milyon dolar ve Suat Günsel'in 1 milyar doların üzerinde serveti var. Okulunun -ki Yakın Doğu Üniversitesi onun özel mülküdür- reklamını iyi yapıyor ve Türkiye'den ağırlıklı olarak üzere dünyanın çeşitli bölgelerinden gençleri buraya çekiyor. Başka?

1. İzinsiz ve rüşatsız olarak, satın aldığı araziler üzerine binaları inşaa etmeye başlıyor. (Yıllar sonra Rauf Denktaş'ın girişimleri ile izinleri altyapı karşılığı hallediliyor)
2. Devletten aldığı-çıkarttığı hibe usulü kredilerle hızlı bir şekilde ilerliyor.
3. Üniversitede açtığı bölümleri çok ince düşünerek ve YÖK, YÖDAK vs gibi kurumlara danışmadan tamamen kendi zekasını kullanarak açıp sonra siyasetteki etkisi ile kabul ettiriyor.
4. Öğrenci seçerken hiçbir kritere bağlı kalmıyor sadece parayı ödeyebilene göre seçim yapıyor.
5. Burs vermeyi zeki öğrenciler üzerlerinden reklam yapmanın yöntemi olarak benimsiyor.
6. Devletten uzun süre ödemeli ve faizsiz krediler alarak binalar inşaa ediyor ve devletin üst kademelerindekilere kala-

ÜNİVERSİTE MANZARALARI

onlara sunuyordu. Nitekim ne sebep, ne gerekçe gösterilmeden, 4 kişi hakkında soruşturma başlatıldı. "Hayattan uzaklaştırma" operasyonunun başlatıldığı günler de ise Avrupa Üniversiteler Birliği sözlü olarak yaptığı açıklamada DAÜ'nün ne kadar "demokratik ve şeffaf" bir yapıda olduğu ballandıra ballandıra ifade ediliyordu. Bu açıklamanın hemen ertesinde göğsü kabaran üniversite rektörlüğünün suratına bir tokat gibi patlarcasına KÖH şok bir eylem koydu. Ertesi gün gazetelerin ilk sayfalarında ve televizyonlarda ağzı bantlı gençler vardı. KÖH tarafından okunan basın açıklaması AÜB'ünkünün aksine "pembe düşlerden" ziyade üzeri örtülmek istenen gerçekliğin acı suyuyla beslenmişti. Rektörlük mevzunun saklı kalacağı, toplumla buluşamayacağı sanısı içerisindeydi. Fakat konunun "beklenmedik bir şekilde" kamuoyuna taşınması ve tartışılmaya başlanmasıyla rektörlük ani bir affallama geçirdi. Üniversiteki ilerici kurumların, demokrat öğretimi görevlilerinin ve akademisyenlerin, KTÖS ve KTOEÖS'ün anlamlı ve yerinde çıkışlarıyla art arda darbeler yiyen rektörlük, geri adım atmak zorunda kalarak, soruşturmasını geri çektiğini açıkladı. Tam da bu noktadan itibaren yeni bir problemle, -Türkçe hocamın canı sıkılsa da o terimi kullanacam- etik problemiyle karşı karşıya kalıyoruz. Rektörlük yaptığı açıklamada öğrenciler için sevindirici

ci ve kabul edilebilir ifadelerde bulunduysa da bunu gururunun incinmemesi adına ve "prestiji çizmeyelim" kaygısıyla "Avrupa Üniversiteler Birliği"ne dayandırması dürüst bir davranış değildir. "Tamam, siz kazandınız" denilemeyince, "AÜB

Kolektif Öğrenci Hareketi'nin amacı öğrenci muhalefetini canlandırmak, deyim yerindeyse "sihirli öpücüğü" baygın prenslerin ve prenseslerin dudağına kondurtmaktır.

çerçevesinde yeni açılımlar" denildi. Demokratikleşme ve gelişme sadece "demokratikleşeceğim, geliştireceğim" demekle olmuyor. Dürüst olunmadıkça bu yolda bir nebze mesafe katedilemez.

Trajedî ertesi manzaralar

Soruşturma süreci sadece KÖH adına değil aynı zamanda DAÜ'nün demokratikleşme mücadelesine de olumlu katkılar sağladı. Rektörlük yaptığı açıklamada sadece soruşturmanın dondurulmasıyla kalınmayacağını aynı zamanda 1980 darbe bozuntusu Disiplin Yönetmenliğinin de yeniden gözden geçirilip, değiştirileceği ve üniversite yönetiminde %10'a varan öğrenci temsiliyeti sağlanacağı ifadelerine de yer verildi. Bunlar tam da üniversitede mücadele yürüten KÖH'ün dillendirdiği

demokratikleşme talepleridir ve KÖH'ün etkileriyle hayat bulmaya başlıyor. Fakat bunların pratiğe nasıl geçeceği -örneğin disiplin yönetmenliğinin değiştirilmesi aşamasında öğrencinin de sürece katılıp katılmayacağı- belirsizdir. Öğrencinin görüşleriyle şekillenmeyen bir disiplin tüzüğü kesinlikle demokratik olamaz. Aynı şekilde %10 öğrenci temsiliyetinin yönetimin atacağı/seçeceği öğrencilerden de olması kesinlikle adaletli bir uygulama olmayacaktır.

Herkes yapılan uygulamaların, alınan kararların ne kadar trajik ve vahim olduğunu biliyor. DAÜ'nün geleneğinin otoriter, anti-demokratik uygulamalarla "süslenmiş" faşizan bir gelenek olmasını hiç bir ilerici-demokrat yapı istemez. Fakat son yaşananlar bizi buralara kadar getirmiştir. YDÜ'nün geleneği toplum için utanç verici bir olgudur, DAÜ'nün de aynı duruma düşmesine izin vermeyeceğiz. Üniversitedeki öğrenci mücadelesi soruşturmalardan zaferle çıkılmasıyla yeni bir boyut kazanmıştır. Kırılmaz sanılan duvarlar kırılmıştır. Zafer bizim olmuştur! Bu kırılmayla birlikte önümüzde yeni bir yol açıldı. Bu yolda katedeceğimiz mesafeler üniversitenin ve toplumun aydınlanmasına ve demokratikleşmesine önemli katkılar sağlayacaktır. Bugün sesimizin dün olduğundan daha yüksek çıkması gerekmektedir. ☒

balık ve şova dönüştürülen açılışlar yaptırtıyor.

7. Devletin yapması gereken ancak bilinçli veya bilinçsiz olarak yapmadığı yapamadığı birçok alana ince bir zekanın ürünü olarak el atmasını çok iyi biliyor: Hemşirelik Yüksek Okulu'na önce bina sağlıyor, daha sonra da okulu tamamen bünyesine alıyor veya Okul Öncesi Eğitim Öğretmenliği, Sınıf Öğretmenliği bölümleri açarak ilkokullara öğretmen yetiştirmenin ve bundan yüksek gelir elde etmenin yollarını açıyor.

8. Devletten aldığı yardımlarla Uluslararası Konferanslar veya Uluslararası Bilimsel Çalışmalar adı altında yürütülen çalışmaların medyada yer almasını çok iyi sağlıyor. Çok okunan gazetelerde hemen hemen hergün yapılan "bilimsel" çalışmalarla ilgili haber veya köşe yazısı çıkarabiliyor.

Şimdi bu sekizinci maddeyi biraz açalım, gazetelerde çıkan bu haber ve/veya yorumlara bakarak dünyada en fazla bilimsel konferans, bilimsel ürün üreten yapının Yakın Doğu olduğunu söyleyebiliriz. Ancak durumun hiç de böyle gelişmediği, yara biraz kaşınınca ortaya çıkıyor.

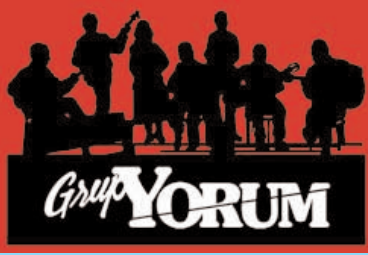
Yenidüzen Gazetesi'nin 24 Mart 2007 nüshasında Mete Feridun'un "Üniversitelerimiz Bilim Üretiyor mu?" başlıklı

yazısında "ISI Web of Science" verilerine göre 2002-2007 arasında üniversite bazında toplam yayın sayısı olarak DAÜ'nün 338, LAÜ'nün 11, UKÜ'nün 7, YDÜ ve GAÜ'nün 3'er bilimsel yayın ürettiği ortaya çıkmaktadır." Buna karşın aynı yazıdan öğrendiğimize göre Bilkent Üniversitesi'nin 2002-2007 döneminde 1275 yayını ve yabancı dilde uluslararası eğitim verme iddiası olmayan Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi'nin ise 264 tane uluslararası bilimsel yayını bulunuyor. Kıbrıs'ın güneyi ile de karşılaştırma yapan yazar, Kıbrıs Üniversitesi'nin aynı beş yılda 954, Intercollege'in ise 14 bilimsel yayın ürettiğini söylüyor. Bununla da yetinmeyen Mete Feridun, Zambiya Üniversitesi'nin 2002-2007 arası 239, Eritre'deki Asmara Üniversitesi'nin 96 ve Somali Ulusal Üniversitesi'nin ise 15 bilimsel yayın ürettiğini yazıyor. Yani ülkenin önüne "bir ışık gibi doğan" YDÜ ve Suat Günsel, devletten kredileri, öğrencilerden harçları alarak gazetelerde televizyonlarda da şişirme haber ve reklamların etkisiyle servetine servet katıyor. Bu servetle de Forbes dergisinin zenginler listesine girecek kadar milyar dolarla, dünyadaki en zengin ilk 1000 kişiden biri oluveriyor. Vatana, millete hayırlı olsun...☒

GRUP YORUM TEKRAR KIBRIS'TA

Geçtiğimiz yıl, bir ilk gerçekleştirmiş ve Grup Yorum, Baraka Kültür Merkezi'nin de içinde bulunduğu üç organizatör yapı tarafından, Salamis'te konser vermişti. 1993'te gerçekleştirilemeyen konserden sonra 2006 yılında yani tam 13 yıl sonra gerçekleşen bu başarılı konserin bu yıl tekrarı yapılıyor.

18 Mayıs Cuma saat 20:00'da Salamis Antik Tiyatro Mağusa'da gerçekleştirilecek olan konserin organizatörleri arasında, Baraka yanında onlarca örgüt var. Türkiye devrimci muhalefetinin sesi olan Grup Yorum'un konserine tüm halkımız davetlidir. ☒

ANTI-FAŞİST ETKİNLİKLER

Ülkemizde yükselmekte olan faşist saldırganlığa ve şovenizme karşı biraraya gelen çeşitli örgütler bir dizi etkinlik gerçekleştirmeye karar verdi. Etkinlikler Nisan ayının son haftasında gerçekleştiriliyor. KSP Gençlik Birimi, BKP Gençlik Kolları, YKP Gençlik ve Baraka'nın biraraya gelerek kararlaştırdığı eylem takvimine göre; 25 Nisan tarihinde Niyazi Kızılyürek'in BRT'de gösterildiği için faşist çevrelerce kıyametler kopartılan filmi "DUVARIMIZ"ın ortak gösterimi yapılıyor. 26 Nisan'da Dereboyu'nda kitlesel bir basın açıklaması yapılıyor ve 27 Nisan'da da İç İşleri Bakanlığı'na bir muhtıra verilerek yükselen faşizme ve fiziksel saldırganlığa karşı etkin tedbirler alınması ve faşist odakların kapatılması talep ediliyor.

Dergimiz Argasdi, 24 Nisan tarihinde baskıya girdiğinden ayrıntılarını veremediğimiz etkinlikler, uzun soluklu bir anti-faşist bilinç yaratmak amacıyla organize ediliyor. ☒

BARAKA ALANLARDAYDI: SAVAŞA HAYIR!

17 Mart, Cumartesi günü, Nairobi, Kenya'da düzenlenen 4. Dünya Sosyal Formu'ndaki Savaş Karşıtı Asamble'nin kabul ettiği karar çerçevesinde dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi Lefkoşa'da da Kıbrıslı Türkler, Kıbrıslı Elenler, Araplar, Filistinliler, Afrikalılar, Nepalliler, Kürtler ve renkleri, cinsiyetleri, dinleri ve dilleri ne olursa olsun tüm savaş karşıtı insanlar 'savaşa hayır' dediler. Baraka Kültür Merkezi olarak bizler de Savaşa Hayır Koalisyonu - Kıbrıs içerisinde oradaydık. Cumartesi sabah 11 için AKEL ve "Savaş'a Hayır Koalisyonu - Kıbrıs"ın iki farklı çağrısı ile Lefkoşa'nın güneyinde bulunan Elefteria Meydanı'nda buluşan yüzlerce kişi ile alanda bir süre bekledikten sonra ABD Elçiliğine kadar yürüdük.

AKEL, düzenlediği uluslararası bir seminere

katılan yabancı delegasyona ne kadar solcu olduğunu ispat etmek istemişçesine alana ses sistemi kürsü vs.ler kurarak herhangi bir masraftan da kaçınmadığını dostuna, düşmanına gösterdi. Kitlesinin yeteri kadar kısmını da otobüslerle alana taşıyarak sol adına üstüne düşen vazifelerden de geri kalmadı.

Bizim de Baraka Kültür Merkezi olarak içinde bulunduğumuz Savaşa Hayır Koalisyonu-Kıbrıs da özellikle atmaya çalıştığı sloganlarla farklı olduğunu göstermeye savaş karşıtlığının gereğini yerine getirmeye çalıştı. Ayrıca Savaşa Hayır Koalisyonu- Kıbrıs yol boyunca bildiriler dağıtarak savaşa olan tepkisini insanlarla paylaşma yöntemini kullandı.

İki kortej birlikte ABD elçiliğine yürüdü ve burada Savaşa Hayır Koalisyonu-Kıbrıs açıklamasını basınla ve kitlesiyle paylaştı. ☒

SOL ANAHTARINDAN

MÜZİK ZİYAFETİ

Baraka Kültür Merkezi'nin Müzik Grubu Sol Anahtarı 21 Nisan 2007 Cumartesi akşamı bir etkinlik gerçekleştirdi.

Baraka Kültür Merkezi'nde saat 19:30'da başlayan etkinlik, Sol Anahtarı'nın repertuarından çeşitli parçaların seslendirilmesiyle başladı. Gecede şiirler okundu ve ufak bir de kokteyl gerçekleştirildi.

"Güzel Günler Göreceğiz", "Karlı Kayın Ormanı", "Gave İçdim Telveli", "Burçak Tarlası", "Güzel Günler Hangi Dağın Ardındadır", "Dağlara Gel", "Yedikule" gibi parçalar yanında Türkçe ve Elence "Sallasana" isimli parça da katılımcılara sunuldu. Ayrıca Sol Anahtarı'nın kendi bestesi olan "Başka Bir Şarkı" da beğeni ile dinlendi.

Geceye katılanların kendi şiirleri yanında, çeşitli şairlerin şiirlerini de okudukları ve pozitif bir atmosfer yakalandığı gözlemlendi. Sol Anahtarı Mayıs ayı içerisinde Biri Sizi Gözetliyor Programına karşı, Baraka tarafından organize edilecek etkinliklerde sokak konserleri vermeyi planlıyor. ☒

BARAKA TIYATRO EKİBİ

"DERSİMİZ KADIN" DEDİ

Baraka Tiyatro Ekibi "Dersimiz Kadın" isimli tiyatro oyununu 28 Mart Çarşamba akşamı ve 31 Mart Cumartesi akşamı saat 20:00'de Arabahmet Kültürevi'nde izleyiciyle buluşturdu. Türkiye'de; Eğitim- Sen TEAB (Tiyatro Eğitim Araştırma Birimi) tarafından yazılan oyun Kıbrıs'a uyarlanarak Baraka Tiyatro Ekibi tarafından ücretsiz olarak sahnelendi.

Dört ayrı piyesten oluşan müzikli komedi türündeki oyunumuz; gerek iş gerekse ev hayatında kadına uygulanan şiddet ve tacizi, eğitim alanındaki sorunları; özel okullardaki eğitim sistemini, öğretmen- öğrenci- veli diyalogunu tiyatral bir dille gözler önüne serdi. Yaklaşık bir saat süren gösteride sırasıyla "Eğitimde Zerafetin Önemi", "Şiddet Adres Sormaz", "Pozitif Ayrımcılık" ve "Özgür Kadın" isimli oyunlar sergilendi. La Fontaine'in "İnsana Ait Olan Aslan" adlı masalı bizim bestemizle okundu. Ayrıca Baraka Kültür Merkezi Korosu (Sol Anahtarı) tarafından oluşturulan "Başka Bir Şarkı" isimli bestemizi de seyirciyle buluşturduk.

Öğretmen ve öğrencilerimizle de "ayrıca ve özellikle" paylaşmak istediğimiz "Dersimiz Kadın" isimli tiyatro oyunu mayıs ayı içerisinde okullarımızda turneye çıkacaktır. ☒

ALİ ÖZ BARAKA'DAYDI

Fotoğraf Günleri dolayısıyla adamızda bulunan Türkiye'nin en önemli politik haber fotoğrafçılarından Ali Öz, Baraka Kültür Merkezi ile ortak bir etkinlik düzenledi. 30 Mart 2007 tarihinde Baraka'nın Dumlupınar'daki lokalinde gerçekleştirilen etkinlikte, 1982-2005 yılları arasında çekilen fotoğraflardan oluşan Türkiye'nin politik belgeseli sunuldu. İlgili izlenen gösterimde, gecekondu yıkımlarından Kürdistan'daki savaşa, Turgut Özal'ın cenazesinden 1

Mayıs mitinglerine kadar çok geniş bir yelpazede Türkiye'nin yakın dönemini belgeleyen birbirinden çarpıcı fotoğraflar yer aldı. İzleyiciler, Ali Öz'ün objektifinden yansıyan şekliyle Türkiye halklarının çilesine ve yılmak bilmez mücadelesine tanık oldular. Gösterim, bir yandan politik panoramayı beyaz perdeye taşırken bir yandan da her bir fotoğraftaki farklı ve estetik bakış açısıyla sanatsal bir haz

verdi. Fotoğrafların izlenmesinin ardından katılımcılarla bir söyleşi de gerçekleştirildi. Oldukça samimi bir atmosferde geçen sohbet, foto muhabirlik mesleğinin zorlukları, gazetecinin tarafsız olup olmayacağı, fotoğraf sanatının incelikleri ve kitleleri etkileyen gücü, Türkiye'de basın sektörünün durumu gibi konular tartışıldı. Ayrıca Ali Öz, yirmibeş yıllık meslek hayatında yaşadığı çeşitli ilginç anıları da katılımcılarla paylaştı. Gecenin samimi havası içerisinde, programda yer almayan bir slayt gösterimi de gerçekleştirildi.

Geçtiğimiz ay kalleşçe öldürülen gazeteci Hrant Dink'in kitlesel cenaze töreninde çekilen fotoğraflardan oluşan bu gösterim, izleyicileri hem öfkeli hem de duygulandırdı. Gecenin sonunda katılımcılar, geçmişe ve geleceğe ışık tutan dondurulmuş anlarda çok çeşitli duygulanımları yaşamış olarak Baraka Kültür Merkezi'nden ayrıldılar. ☒

KAVAZOĞLU VE MIŞAULIS'E ORTAK ANMA

BKP Gençlik Kolları, BDH Gençlik Komitesi, YKP Gençlik, KSP Gençlik Birimi ve Baraka Kültür Merkezi olarak Derviş Ali Kavazoğlu ve Kostas Mişaulis anısına bu yıl da ortak bir etkinlik gerçekleştirdik.

Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Elen dostluğunun ve işbirliğinin sembollerinden Derviş Ali Kavazoğlu ile Kostas Mişaulis, 41 yıl önce, 11 Nisan 1965'te 'faili belli' bir saldırıda öldürülmüşlerdi. Onların öldürülmeleri ile mücadelelerinin sonlanacağını düşünenler, yanılmışlar ve yanılmaya devam etmekteydiler çünkü dün olduğu gibi, bugün de "ortak vatan için ortak mücadele" sloganı ile Kıbrıs'ın yeniden birleşmesi için verilen mücadele durmamış, tersine yükselerek sürmektedir.

Onlar anısına her yıl yaptığımız gibi bu yıl da, 11 Nisan 2007, çarşamba gecesi saat 19:30'da KTÖS lokalinde Kavazoğlu'nun Kıbrıslı Elen ve Kıbrıslı Türk arkadaşlarının ve eski sendikacıların katılımı ile düzenlediğimiz gecede geçen yıl yükselttiğimiz talebimizi yineledik: "Katiller yargılansın."

Gece, Kavazoğlu ve Mişaulis anısına saygı duruşu ve slayt gösterimi ile başladı. Ardından ortak deklarasyonumuz okundu. "Yiğidim Aslanım" isimli parça ve Kavazoğlunun en sevdiği şarkı olan "Papatya Gibisin Beyaz ve İnce" seslendirildikten sonra, sözü eski sendikacılar Kamil ve Aziz amcalarımız alarak 1950'li yıllardaki mücadeleleri anlattılar.

1958'lerin baskı ve terör dalgasını, iki halkın ortak örgütlenme girişimlerini, Kavazoğlu'nun yaşamını ve fikirlerini konuştuk. Sorularla zenginleşen geceden ayrılırken, yaşamlarında olduğu gibi ölümlerinde de beraber olan bu iki yoldaşın mücadelelerini yaşatma kararlılığı vurgulandı. ☒

SERMAYENİN KÜLTÜRE SALDIRISI

Münür Rahvancıoğlu
munurrahvancioglu@yahoo.com

Lefkoşa Türk
Belediyesi'nin yeni
belediye başkanı

Cemal Bulutoğluları, kültür-sanat derneklerine tırpan vuran yeni bir uygulama başlattı. Yeni uygulamaya göre, Arabahmet Kültürevi, artık kullanmak isteyenlere para karşılığı kiralanacak.

Yıllardan beridir, kar amaçlı olmayan kültür-sanat etkinlikleri için belediyeden izin alınarak ücretsiz kullanılan Arabahmet Kültürevi, önce Arabahmet'i Kalkındırma Şirketi isimli bir şirkete devredildi. Ardından da, ortakları bilinmeyen bu şirket, Arabahmet Kültürevi'ni İbrahim Andaç'a kiraladı. Şimdi, Arabahmet Kültürevi'ni kullanmak isteyen derneklere belediye tarafından olumsuz cevaplar veriliyor ve kullanım için para ödenmesi gerektiği söyleniyor.

Ülkemizde kültür derneklerinin kullanılabileceği bir sahnenin bulunmadığı bilinen bir gerçektir. Bu doğrultuda ne

Herşeyi paraya çevirip kar etmek isteyen bu sermaye düzeni, kültüre ve sanata da saldırmaktadır. Paran yoksa sanat yapma, paran yoksa kültürel üretim gerçekleştirme diyen bu sermaye işbirlikçilerine teslim olmayacağız!

hükümet ne de belediye hiçbir girişimde bulunmazken, var olan salonları da para karşılığı kiralama girişimleri amatör kültür-sanat derneklerine acımasız bir saldırıdır. Belediye, tüm parasal kaynaklarını keyfi istihdamlara harcarken, kültür derneklerini kaderi ile başbaşa bırakıyor. Arabahmet'in bir gecelik kullanımı 350 YTL iken, bu durumun alternatif sesleri kısmak ve kamusal bir mekanın özelleştirilmesi demek olduğunu söylemeye bile gerek yok.

Ülkemizde belli sermaye odakları tarafından desteklenmeyen ve alternatif kültürel-sanatsal üretim gerçekleştiren dernekler,

genellikle gençlerden oluşmakta ve faaliyetlerini kar amacıyla değil, seslerini duyurabilmek için gerçekleştirmektedirler. Parasal olanakları kısıtlı ancak söyleyecek sözü olan bu yapıların alternatif duruşları ve halka ulaşma çabaları şimdi Belediye tarafından baltalanmaktadır. Gecede 350 YTL vermek gibi bir imkanı

Lefkoşa Türk Belediyesi'nin yeni belediye başkanı Cemal Bulutoğluları, kültür-sanat derneklerine tırpan vuran yeni bir uygulama başlattı. Yeni uygulamaya göre, Arabahmet Kültürevi, artık kullanmak isteyenlere para karşılığı kiralanacak.

olmayan bu dernekler salonsuz ve kitlelere ulaşmak için imkansız bırakılarak sesleri kısılmak istenmektedir. Ancak gücünü halktan alan ve halkın mütevazı imkanları kadar imkana sahip olan bu dernekler, Belediye'nin bu tavrına teslim olmayacaklardır.

Tabii belirtilmesi gereken bir başka konu da devletin kültür-sanat faaliyetlerine destek olması gerektiğidir. Devlet'e ait olan ve geçmiş yıllarda ücretsiz olarak derneklerin kullanımına verilebilen AKM ise, sahne sıkıntısı çeken Devlet Tiyatroları tarafından kullanılmaktadır. Bu da pratikte AKM'nin sahnesinin kullanılamaz hale gelmesi demektir. Devlet Tiyatroları'na bir an önce uygun bir sahne inşa edilmesi, ülkemizdeki derneklere yetersiz olan AKM'nin de başka bir salon ile desteklenmesi hükümetin politikası olmalıdır. Oysa, hükümet kendi konferanslarını bile binlerce dolar ödeyerek, Yakın Doğu Üniversitesi'nin salonlarında yapmaktadır.

Herşeyi paraya çevirip kar etmek isteyen bu sermaye düzeni, kültüre ve sanata da saldırmaktadır. Paran yoksa sanat yapma, paran yoksa kültürel üretim gerçekleştirme diyen bu sermaye işbirlikçilerine teslim olmayacağız!

Baraka Tiyatro Ekibi oyunlarını ücretsiz olarak sergilemektedir. Belediye, ücretsiz olarak halka sunulacak bu etkinlik için bizleri sahne kirası ödemek zorunda bırakmıştır.

BELEDİYE'DEN AMATÖR TİYATROLARA KÖSTEK

Üç yıldır faaliyetlerini sürdüren Baraka Tiyatro Ekibi, pek çok amatör tiyatro grubu gibi bir sahneye sahip değildir. Bu güne değin oyunlarımızı, Lefkoşa Türk Belediyesi'nin aracı olmasıyla Arabahmet Kültürevi'nde sahnelemektedir. Ancak "Dersimiz Kadın" isimli oyunumuzun hazırlığını tamamlayıp her zamanki gibi Belediye'ye yazılı olarak başvurduğumuzda olumsuz cevap aldık. Baraka Tiyatro Ekibi oyunlarını, Baraka Kültür Merkezi'nin tüm faaliyetleri gibi ücretsiz olarak sergilemektedir. Belediye, ücretsiz olarak halka sunulacak bu etkinlik için bizleri sahne kirası ödemek zorunda bırakmıştır. Gönüllü aidat ve bağışlarla maddi varlığını sürdüren

dernekler için sahne kiralamak çok kolay değildir. Bizler, tiyatroya gönül vermiş olan Sayın İbrahim Andaç'ın da desteğiyle Arabahmet Kültürevi'nde oyunumuzu sergileyebiliyoruz. Ancak Belediye'nin kültür ve sanatı desteklemesi gerekirken bu şekilde köstek olması kabul edilemezdir. Yüz yıllar önce adamızda yaşayanlar, tiyatronun önemini kavramış ve her yerleşim yerine kocaman sahneler inşa etmiştir. Oysa 21. asırda biz "çağdaş" insanlar halen sahnesiz tiyatrolarla, salonsuz bırakılan oyunlarla karşı karşıyayız. Belediye'nin, Arabahmet Kültürevi'nin derneklerin etkinlikleri için kullanılmasına aracı olmaktan vazgeçmesi, amatör tiyatroların

oyunlarını oynayacak sahne bulamaması anlamına gelecektir. Ve bu da kültür sanatta bilhassa gençlerin ön planda olduğu alternatif seslerin kısılmaması demektir.

Baraka Tiyatro Ekibi olarak Lefkoşa Türk Belediyesi'nin bu tavrını kınıyor ve Dünya Tiyatro Gününü buruk bir şekilde kutluyoruz. ☒

Öykü / Mehmet Şah / mehmetshah1993@yahoo.com.tr

ecel uzun zamandır allahla kavga ediyordu. allah "benzi solmuş" insanların yani bunakların ölmesi yerine çocukların ölmesini istiyordu. ecel buna bir türlü mana veremiyordu. allaha ne zaman bu konuyla ilgili bir şey söylese ecel, bir savaş muhabbeti tuturup gidiyordu allah. ecel ne zaman "bitir şu savaşı" dese allah yarın diyordu ama o savaş hiç bitmiyordu.

ecel bir çok kez istifa etmeye çalıştı ama allah kullarını yaratırken bir tane ecel yaratmıştı ve bunca süredir kendi yeni kul yaratmadığı için paslanmıştı. Bir türlü yeni eleman bulunamaması nedeniyle işi bırakmamıştı ecel.

Bir sabah her zaman yaptığı gibi allah ecele ölmesi gerekenlerin listesini vermişti. ecel listeye şöyle bir göz attı. ecelin kederden ağarmış saçları dikildi, gözleri kan çanağı oldu ve nefretle baktı, ağızından kan geldi, sözleri küfürle doldu. allahın önündeki masayı tutup yana, evrakları allahın yüzüne savurup, çok hızlı bir biçimde odadan çıktı. allah bile ecelin ne yapacağını kestiremiyordu, işi bırakıp bir daha geri gelmeyeceğini sanmıştı. Bütün gün ne yapacağını düşünmüştü allah, eğer ecel geri dönmezse. Ama her zamanki saatinde ölümler listesi gelmişti. allah elinde ölümler listesiyle giren sekreteri görünce çok sevindi. Bu sevinci ölümler listesine bakıncaya kadar sürdü.

allah listeye bakınca gözlerinden ateş çıktı, kaşları çatıldı, simsiyah saçları birkaç saniyenin içinde ağardı. Ölen-

lerin hepsi ecelin deyişiyle "benzi solmuş" insanlar yani bunaklardı. Listeyi çabucak incelediğinde tek bir çocuğun ölmediğini fark etti. Aceleyle listedeki bütün sayfaları gevirdi. Listenin son sayfasına gelene kadar ölenlerin hepsi yaşlıydı. Listenin sonunda bir isim gördü. İnanamadı, şok oldu.

Ölümler listesinin sonundaki isim, yani dünyada en son ölen kişinin adı eceldi. Olamazdı. ecel ölümlü değildi; o bir ruhtu, hayaldi nasıl ölebilirdi? Hiç kimse ecelin nasıl intihar ettiğini bilmiyordu, tek bir kişi dışında. O allah değildi. Basit bir insansoyuydu. Ama insandı, allah değildi. Duyguları vardı, düşünceleri, düşleri ve hayalleri...

ecel intihar etmek için dünyanın en ısız kumsalına gitmişti. Eski Yunan'dan kalma bir filozof 1000 yıllık uçan halısının üzerinde düşünmekteydi intihar ettiği sırada ecel. O eceli, ecel olarak görmemişti. Basit bir insansoyu olarak görmüştü ya da belki de yüce bir insansoyu.

allah birinin bildiğini öğrenir öğrenmez merakına yenik düşüp insan kılığına girip filozofun yanına gitti. Ama gitmeden önce cesedi ziyaret etti. Cesedin ne elinde silah, ne de boynunda bir ip vardı. Nede bir uçurum dibindeydi ceset. allahın merağı gittikçe artıyordu. Hemen filozofun yanına gitti.

Filozofa orada yatan kişinin nasıl intihar ettiğini bilip bilmediğini sordu. Filozof "İnsan intihar etmek için bir silaha veya bir ipe ihtiyaç duymaz. Eğer bir insanın kalbiyle beyni ayrı düşmüşse ya kalbi beynine uyar ya da beyni kalbine. Eğer birbirlerine uymazlarsa o insan acı çekmekten kurtulamaz. Ve en sonunda da varlığı nefesinin derinliklerinde

ballı tuzlu
ekşili acılı insan kebabı

hansel'in arkasında bıraktığı
ekmek tanecikleri getirdi
getirdi beni bu iskeleye

çok acıktım
ballı tuzlu
ekşili acılı insan kebabı çekti canım
kıbrıslıyım ya!

insanlaşmak için yedim
yedikçe yeğesim geldi insanları
şıştım şıştım şişkolaştım
permütasyonumu bulmaya kalkıştılar
şaştılar şaşkınlar
permütasyonum sıfır çıktı

halil karapaşaoğlu